

Et tilfældigt møde med konsekvenser...

og om hvordan mødet med en ukendt verden kan give ny indsigt - part 1

Af Torben Elling, Fyrklit...

(Blikfang - hundefører under søgning - billede nr.8)

Der var ikke noget at gøre. Pludseligt var den der. Råbukken. Ud af ingenting. Du var ikke uopmærksom, og du kørte ikke en gang for stærkt. Mørket var ved at falde på. Sammenstødet var ikke til at tage fejl af, og du standser bilen. Lommelygten i hånden, du bander lidt for dig selv, lidt spændt på, hvad der dukker op lidt længere nede ad vejen - for, hvad pokker stiller man op med en halvdød råbuk, som man ikke selv har inviteret ind i ens liv....

7-9-13 Jeg har ikke prøvet det selv, har ikke noget ønske om at prøve det og havde nok heller ikke tænkt nærmere over det, hvis jeg ikke helt tilfældigt forleden havde mødt Bent Bolli Hansen. Jeg faldt tilfældigt i Nejest Plantage over planten Skjaller, som jeg aldrig havde hørt om, og var ved at tage billeder af den, da Bent ligeså tilfældigt kom forbi med nogle underlige metalgenstande med rådyrklove på og en flaske i hånden.

Han fortalte noget om nogle hunde og noget med at lægge spor ud og træne hunde i at finde råvildt. Råvildt, der enten er blevet anskudt eller påkørt. Og noget af det fik jeg da fat i. Ordet Schweisshund...vi lader ordet stå et øjeblik...

Enhver jæger ved, hvad han skal gøre, hvis han anskyder et stykke vildt eller er i tvivl, men det er vist ikke pensum ved køreprøverne at vide, hvad man gør, hvis man påkører vildt, så...Bent, hvad gør man?

Den korte version er, at man ringer til 1812 - Dyrenes Vagtcentral, som efterfølgende tilkalder en hundefører med autorisation fra Naturstyrelsens Schweissregister til at stå for at finde det skadede dyr.

Kommer du ud for en påkørsel, skal du ringe til 1812 og fortælle så nøjagtigt som muligt, hvor påkørslen er sket.

Schweiss betyder blodspor...En schweisshund er trænet i at finde klovbærende vildt, og i Danmark er der knapt 200 hundeførere med licens til at hjælpe hjælpeløst vildt ud af lidelserne.

I området omkring Hirtshals er det måske Bent, du vil få kontakt med...og et par af de lækre ruhårede hønsehunde her på billedet..ja. undskyld til dværghund, Aage, som også er lækker..

Navnene fra venstre.Ivan..Anton..Aage..Svea..Palle. (...billedet af alle hundene..nr. 21.)

Jeg får en aftale med Bent, som synes, at der gerne må fokuseres lidt mere på, hvad hundene kan, og hvad bilisterne bør vide, så et par dage efter det tilfældige møde i Nejest Plantage, bliver jeg virkelig indført i, hvordan hundene og hundeføreren arbejder.

Fortsættes....

Et tilfældigt møde med konsekvenser... og om hvordan mødet med en ukendt verden kan give ny indsigt - part 2

Af Torben Elling, Fyrklit..

Har du læst part 1? Ellers bør du starte der og vende tilbage hertil..

(Billede af Bents gummistøvler.billede nr.22 ..)

Aftenen før mit gensyn med Bent Bolli Hansen havde Bent været på udflugt i nærheden af Bindslev. Ikke sådan en med familien og madpakker og kaffe på kanden. Nej, han havde fået et opkald angående et påkørt dyr om aftenen. Det var mørkt og blæsende - ja, en byboer som mig vil vel kalde det stormende, men nok om det - vildtet skulle findes, og selvom Bent er lidt forsigtig i ukendt terræn, vovede han sig alligevel ud, hvor gummistøvlerne ikke kunne bunde....bortset fra det endte den historie vist med, at han måtte konstatere, at vildtet ingen skade havde lidt, hvilket jo også er vigtigt for de implicerede at vide.

Men - hvordan foregår det? Hvad gør Bent og hundene, når der kaldes på dem fra Dyrenes Vagtcentral?

Schweisshundeførerne i Danmark gennemfører årligt op i nærheden af 7000 eftersøgninger efter påkørsler og omkring 12000 eftersøgninger som følge af jagt! Jeg bliver inviteret med på en demonstration. Vi er på Sdr. Ringvej syd for Hirtshals, hvor det ikke er ualmindeligt med påkørt vildt.

Med i bilen er Svea og Ivan, som er Bents tro følgesvende, når meldingen fra Dyrenes Alarmcentral - 1812 - tjekker ind på computeren. Lidt tidligere var jeg blevet modtaget af en flok meget imødekommende firbenede venner, som godt ville kunne rokke ved min meget absolutte beslutning om aldrig mere at have hund. Man har et standpunkt...

(billede fra bilen nr 6)

Når man kører på et rådyr, som ikke umiddelbart kan findes dræbt, så skal man ringe 1812..Vær så præcis som muligt med stedsangivelse og ...det er vigtigt...marker stedet med et eller andet du godt kan undvære...en plastikpose på en vejpæl med en pind eller lignende, så hundeførere kan finde stedet...

(billeder af markering nr. 13..og blodspor nr. 14)

Hvis terrænet er overskueligt følger hundeføreren med hunden, som følger vildtets spor. Her er det Svea, som efter den veloverståede demonstration får sin belønning.

(to billeder...Svea på vej i græsset nr. 9 og Svea med bytte nr. 10)

Hvis terrænet er problematisk fx kan det være mørkt og regnfuldt, så må hundeføreren forlade sig på sit pejlesystem, hvor hunden er udstyret med en GPS-krave. Her er det Ivan, der uden større problemer finder byttet i uvejsomt terræn.

(billedet af GPS'en...nr. 16)

Ofte kan Bent konstatere, at der hverken er vildt eller spor. Så kan man håbe på, at skaden er minimal. Ved formodet anskud betyder det, at vildtet rent faktisk ikke er blevet ramt. Men jægerne bør lade tvivlen komme vildtet til gode, og det gør de.

Personligt blev et tilfældigt møde både en god oplevelse og en øjenåbner..Vi har faktisk i Danmark et af de bedst fungerende systemer til at afhjælpe utilsigtede påførte lidelser hos vildt. Tak til Bent og hundene for indsigt, og til dig, der læser

dette - husk det nu...selv om du forståeligt bliver lidt konfus efter et utilsigtet møde med en råbuk...ring 1812 - så kommer Bent, Svea og Ivan...